

Velecnenjeni gospod Doropoljski!

Jako sem bila vesela Vašega odgovora v koticu. Rada bi ustregla mladim čitate-ljem, zato prilagam danes to risbico, da bi jo priobčili v Vaš cenjeni koticek. Sedaj že en mesec nimamo več šole. Bog ve, kako dolgo bodo letošnje počitnice trajale. Če Vam je všeč, cenjeni g. Doropoljski, Vam pošljem še večkrat kako risbico.

Srčne pozdrave pošilja hvaležna
Ivanka Kladnikova
v Sevnici.

Odgovor:

Ljuba Ivanka!

Z risbicami mi ustrežeš. Rajši pa vidim, da rišeš s svinčnikom ali s peresom, ker so posnetki takih risb lepši in cenejši. Posebno to zadnje je zame velike važnosti.

Dragi gospod Doropoljski!

Čez leto dni se Vas zopet spominjam. Ko sem bila na počitnicah, sem si naredila vrt. Bil je prav lep. Vsem, ki so ga videli, je ugajal, posebno pa meni. Na njem so rasle raznovrstne cvetice. Prav pridno sem jih zalivala, da mi niso usahnile. In ko sem šla proč, sem se prav težko ločila od njega. Za spomin sem si vzela s seboj najlepšo rožico.

V šoli se prav pridno učim, najbolj me veseli: čitanje, prirodoznanstvo, zgodovina in zemljepisje. Ta predmet sedaj jako potrebujemo. Hodim v 5. razred. Skoraj vsak dan slišim grmenje topov. Lahov se nič ne bojimo.

Vljudno Vas pozdravlja
Marija Ganglova,
učenka v Idriji.

Odgovor:

Ljuba Marija!

Gotovo se že sedaj veseliš počitnic, da boš svoj vrtec zopet lepo uredila in ga zasadila z lepimi cveticami. Lepo je od vsake pridne deklice, ki ljubi in neguje cvetice. — Veseli me, da se pridno in rada učiš. Upam, da Ti vedno ostane to veselje. — Lahov se nam ni treba nič bati. Naši hrabri vojaki jim temeljito in uspešno branijo pot v našo lepo domovino. Slava jim!

Veseli bodimo . . .
(Nemški Rut.)

Veseli bodimo,
vesel'ga srca,
smo 'z lepega kraja,
s Taič Ruta doma.

Veseli' bodimo,
vesel'sem jaz rad,
vesel'ga človeka
tud' Bog ima rad.

Narodna pesem.